

[J. P. Nielsen.]

altsaa betales i Pari-Kroner, og derefter har Danmarks Anklager en anden stor Prioritet fra en endnu nærmere staaende Slægtning, en Mand ved Navn Deichgräber, og endelig kom der en Prioritet fra den tyske Kreditanstalt Vogelgesang. Hvis der er en Jødeklike, som Hr. Deichgräber er Renteslave for, som han siger, er denne Jødeklike hans egen Familie, der er ingen Jøder i København, som har gjort ham noget. Hermed skal jeg lade den unge Mand løbe. Jeg skal kun sige til dem, som skubbede ham frem i den Valgkamp, der fandt Sted, at vi frabeder os den Slags Agitation, deres Jødehad og Forfølgelse af Mennesker kan de passende lade blive nede i det tredie Rige, det passer ikke til det danske Folk, vi er glade over at være kommet saa vidt her til Lands, at vi erkender, at alle er Mennesker.

Saa har jeg et Par Ord til det ærede Medlem Hr. Schmidt, som mente, at jeg havde bebrejdet Tyskerne, at de understøttede deres Folkefæller i Nordslesvig. Aldeles ikke, men ved et Møde i Løgumkloster sagde den ansatte Fører, Dr. Møller fra Graasten, at Mindretallets Folk her i Danmark var værre stillet end de dansk-sindede, og det protesterede jeg imod i mit aabne Brev til det ærede Medlem Hr. Schmidt, idet jeg gjorde gældende, at alle danske Statsborgere var ens stillede over for den danske Stat, og at Tyskerne fik den samme sociale og anden Understøttelse, som alle andre danske Statsborgere kunde faa, men i Tilgift fik de en Tillægshjælp syd fra. Det har vi heller ikke noget imod, kun at vi ogsaa gerne vilde have Lov til at hjælpe vore Folk Syd for Grænsen, men det er jo ikke tilladt. Dèr har man stillet sig paa det Standpunkt, at det ikke skal være nogen Fordel at tilhøre et Mindretal, og hvad vi betaler dem, trækkes fra i deres sociale Understøttelse.

Endelig, og det var det ærede Medlem Hr. Schmidt jo ogsaa inde paa, er der den Opdragelse, som de unge Danske Syd for Grænsen skal have i den tyske Arbejdslejr — og det kan de ikke slippe saa let fra. Den tyske Arbejdslejr er en Slags Højskole for nazistisk Verdensanskuelse, saadan siger de selv, og naar vore unge Syd for Grænsen er tvunget til at gaa ind i denne Arbejdslejr, saa er det kun, fordi de skal glemme deres danske Sindelag og blive 100 pCt. Tyskere. Hvad vilde det ærede Medlem Hr. Schmidt ikke sige, hvis „det marxistisk-liberalistiske Danmark“ gav det tyske Mindretals unge Befaling til, at de skulde opholde sig paa Esbjerg eller Ros-

kilde Højskole et Aar for at stifte Bekendtskab med „den marxistisk-liberalistiske Verdensanskuelse“ — hvad det er for noget, véd jeg saamænd ikke. Han vilde sige, at det var en Voldføring af Mindretallet. Men det er ogsaa en Voldføring af Mindretallet, af det lille danske Mindretal, det, som foregaar Syd for Grænsen. Og jeg vil gerne herfra erindre det ærede Medlem om, at vi i alle vore Forhandlinger har været enige om, at et Mindretal var den svageste Part inden for et Statssamfund, og derfor trængte det til Beskyttelse. Det, som det store Tyskland gør over for vort lille Mindretal, er mere end tarveligt.

I Sønderjylland vokser nu med stærke Skridt et nyt Grundlag for Danskheden frem. Før Genforeningen var det den sønderjyske Bonde, der var Danskhedens bærende Kraft. Nu rykker den sønderjyske Smaakaarsstand frem og melder sig til Tjeneste. Derfor skal man saamænd ikke græde over den Tilvækst, som Det slesvigske Parti fik i Form af de 2 000 Stemmers Fremgang, som det havde. Jeg vil ogsaa erindre vore gode L. S.-Folk, som er saa villige til at udlægge, hvorfor Tyskerne fik denne Fremgang, om, at det samme var Tilfældet ved Valget i 1926. Da havde Det slesvigske Parti en procentvis større Fremgang, end det havde i 1935. Hvad var da Aarsagen dertil? Jo, forud for 1926 havde vi i Sønderjylland ogsaa haft nogle tossede Bevægelser, ligesom der jo forud for 1935 var rigeligt med tossede Bevægelser, Mælkestrejker og det hele. Deraf kan man lære, at den Slags Ting bundfælder sig et eneste Sted: Det bundfælder sig hos Tyskerne! Parolen for Det slesvigske Parti ved Valget var denne: Stem tysk, saa bliver de bange i København, og saa faar vi flere Penge herved! Det er saamænd et kønt nationalt Grundlag.

Men saaledes var det. Det var paa det Grundlag, det lykkedes dem at hverve nogle forvirrede L. S.-Folk og nogle forvirrede forhenværende Kommuniste. Det er hele Historien, og det skal vi saamænd ikke være bange for.

Før Valget var særlig de tyske Blade Syd for Grænsen overordentligt højt oppe. De pegede paa, at nu havde der været en Afstemning i Saar — det var vist 90 pCt., der stemte tysk —, nu havde der været Afstemning i Memel, det var 81 pCt., og nu kom Valget i Nordslesvig, nu skulde det vise sig, at hele Nordslesvig var tysk ogsaa. Ak, de gode Folk dernede, de tager altid fejl. Der er ikke noget at sige til, at man i Saar stemte tysk, der er heller ikke noget